

Καὶ ἐγὼ αὐτὸς δάκρυ προσφέρων
 Ἀπὸ βράχου μικροῦ τῆς ἐρμῆας,
 Ἐδελπιίζομαι ὅπως γὰ πνεύσω
 Δεπτὴν ἀδραν παρηγορῆσας !!!
 Ἐν Κεφαλληνίᾳ.

ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ Γ. ΔΑΝΙΝΝΟΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ (*).

— 000 —

Τῆς πατρίδας ἡμῶν χώρας ἐλευθέρας τε καὶ δούλης, τὸν φυσικὸν διασχηματισμὸν, τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν, τὴν κοινωνικὴν πρόοδον καὶ τὰ διάφορα ἦθη καὶ ἔθιμα, ἄνδρες ἀλλόφυλοι καὶ ἀλλόγλωσσοι, κάλλιον ἡμῶν ταῦτα γινώσκοντες, ἄχρι τοῦδε ἐδίδαξαν καὶ νῦν ἐν μέρει διδάσκουσι πρὸς ἡμᾶς τὰ τέχνα αὐτῆς. Ὁ μέχρι πρὸ μικροῦ ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἡμῶν ἐπικείμενος βαρὺς ζυγὸς τῆς δουλείας, ἐμποδίζων ἡμᾶς ν' ἀνακύψωμεν, καὶ δεσμεύων τὰ τε σώματα καὶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν εἰς τὴν ὕλην, δὲν ἐπέτρεπεν ἐκτὸς τῶν ἀμέτων ὕλικῶν ἀναγκῶν καὶ ἄλλας νὰ ἱκανοποιήσωμεν εὐγενεστέρας τοῦ ἀνθρώπου ἀνάγκας, ἐπὶ τῆς διανοητικῆς αὐτοῦ καὶ ἠθικῆς φύσεως ἐπερειδομένας· τούτου δὲ ἕνεκεν καὶ αἱ μακρὰ ἡμῶν θαλασσοπορίαι, καὶ αἱ πλήρεις περιπετειῶν πολλάκις ὁδοιπορίαι εἰς χώρας ἀγνώστους καὶ ἀπωτάτας, οὐδένα ἀπέφερον τῇ ἐπιστήμῃ καρπὸν, ἀλλὰ τὰ πρὸ ποδῶν πάντοτε ἐξ ἀνάγκης ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, καὶ τὸ ὕλικόν ἐν πᾶσι συμφέρων θηρεύοντες, πάντα τὰ λοιπὰ τῶν κοινωνιῶν, ἐν αἷς διεβιοῦμεν σπουδαῖα φαινόμενα παρεβλέπομεν, στερούμενοι τῆς φιλομαθοῦς ἐκείνης περιεργίας, ἥτις εἶναι ὁ καρπὸς τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐνομίας, καὶ τῆς μετ' αὐτῶν συνδεομένης ποικίλης κοινωνικῆς ἀναπτύξεως. Τοῦτο δὲ ὑπῆρξε τὸ κοινὸν αἰετοπεπταμένον στάδιον, ὃ διέτρεξαν πᾶσαι ἐν γένει αἱ ἀνθρώπινοι κοινωνίαι ἀπὸ τῶν ἀρχαι-

(*) Τὸ ἀναγγελλόμενον σύγγραμμα εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο, οὗ τινος ἀπόσπασμα κατεγνώρισκον ἐν τῷ φυλλαδίῳ, θέλωμεν δὲ δημοσιεύσει καὶ ἄλλα οὐχ ἥττον ἕξια λόγου καὶ περιέργου. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο ἀναγνόντες πολλοὶ τῶν ἐκεῖ πρὸ πάντων τῆς ἐλευθρίας Ἑλλάδος ἔγραψαν παρκαينوῦντες ἐπιμόνως τὴν συγγραφεῖν νὰ δημοσιεύσῃ ὁλόκληρον τὸ σύγγραμμα. Κατ' αὐτὴν λοιπὸν ἡμῶν ἐκδίδεται ἡ ἀνωτέρω ἀγγελία. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τοῦ ἐκδοθέντος τεμαχίου φαίνεται τὸ τε ὠφέλιμον καὶ τὸ περιττὸν τοῦ πονήματος, ἐλπίζομεν ὅτι οἱ φίλοι τῶν καλῶν συμποίτων καὶ ὁμογενεῖς θέλουσι σπεύσει νὰ συνδράμωσι γενναίως εἰς τὴν ἐκδοσιν. Ἡ Πανδώρα ἐπεθύμει νὰ ἀγοράσῃ αὐτὸ καὶ ἐκδώσῃ ἀντὶ παραρτήματος· κατὰ δυστυχίαν ὅμως οἱ πλείστοι τῶν συνδρομητῶν ἀντὶ νὰ εὐκολύνωσιν αὐτὴν ἀποκρίναντες τὴν ἐλαχιστὴν συνδρομὴν, τὴν καταβασανίζουσιν ὑστερίζοντες, τινὲς δὲ καὶ παραβαίνοντες τὴν ὑποχρέωσιν.

στάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ ἥρωες φερ' εἰπεῖν τοῦ Ὀμήρου, ἵνα ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐμμένωμεν, καὶ τοὶ ἄρχοι καὶ κοίρνοι λαῶν, οὐδεμίαν ἡμῖν κατέλιπον περιγραφὴν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην διέμειναν· ἀλλ' ὁ Ξενοφῶν, ἀπλοῦς στρατιώτης ταχθεὶς ἐν τῷ στρατῷ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου βασιλέως, καὶ ἀχροποδητὴ οὕτως εἰπεῖν διελθὼν τὴν Ἀσίαν, ἀφῆκεν ἡμῖν ἀθάνατον τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἑλλήνων μνημεῖον, τὴν Κύρου ἀνάβασιν, λαμπρὸν τοπογραφικὸν σύγγραμμα, ὃ μέχρι τοῦδε ποδηγετεῖ ἀσφαλῶς τοὺς περιηγητὰς τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης εἰς τῆς Ἀσίας τὰ ἄδυτα. Διὰ τὸν ἀπλούστατον δὲ τοῦτον καὶ φυσικώτατον λόγον ἡ ἡμετέρα ἑλληνικὴ κοινωνία στερεῖται εἰσέτι περιηγήσεων καὶ τοπογραφικῶν συγγραμμάτων, ἐνῶ τῶν ἐθνῶν τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης ὁ φιλολογικὸς θησαυρὸς βρίθκει τοιούτων συγγραφῶν περὶ πάσης σχεδὸν πεπολιτισμένης καὶ βαρβάρου χώρας. Ἄλλ' ἤδη καιρὸς καὶ ἡ ἡμετέρα φιλολογία πρὸ τεσσαρακονταετίας τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας ἀπολυθεῖσα, ἵνα μὴ καὶ τοιούτων ἐλευθεριωτέρων ἔργων στερῆται, ἀτελῶν μὲν ἴσως τὸ κατ' ἀρχάς, ἐντελεστέρων δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου. Τοιοῦτος δ' ἐστίν, ὁ ἡμέτερος τῆς Μακεδονίας καὶ ἐλάσσονος Ἀσίας μετὰ τῶν ταύτη προσκειμένων μεγαλονήσων περίπλους, ὃν προτιθέμεθα ἵνα ἐκδώσωμεν, ἅμα συναθροισθέντος τοῦ ἀπαιτούμενου πρὸς τὴν δαπάνην τῆς ἐκτυπώσεως τῶν συνδρομητῶν ἀριθμοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο καὶ τοὶ ἡμεῖς αὐτοὶ πολὺ ἀπέχομεν ἵνα θεωρήσωμεν πλήρες, ἴσως ὅμως, « εἰ καὶ ἡμῖν ὡς Ἑλληνιστὶν ἐφεῖται τι γινώσκειν », ἐνιαχοῦ τοῦλάχιστον καταδείξῃ πλάνας τινὰς οὐσιώδεις περιηγητῶν τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης, παρεξουσιάζοντας εἰς σπουδαίας αὐτῶν περιηγητικὰς συγγραφαί, ἕνεκεν τῆς ἀγνοίας τῆς ἐγχωρίου γλώσσης, καὶ τῶν πολλῶν αὐτῶν πολλάκις παραδόξων προκαταλήψεων.

Ἡ βίβλος συγχειμένη ἐκ 35—40 τυπογραφικῶν φύλλων τιμᾶται δραχ. 8.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Νοεμβρίου 1861.

Κ. ΦΡΕΑΡΙΘΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ 279, εἰς τὸ τέλος τῆς ἐν σελ. 368 ὑποσημειώσεως ἐλησημονήθη κατὰ τυπογραφικὴν παραδρομὴν ὁλόκληρος φράσις, ἡ ἐξῆς· « προφανῶς ὅμως ὑπάρχει λάθος κατὰ τοῦτο. »